

בתי המשפט

א 002788/05		
28.6.06	תאריך:	בית משפט השלום הרצליה
2785/05 ,2784/05 ,2783/05		בפני סגן הנשיא
2790/05 ,2789/05 ,2787/05 ,2786/05 2802/05 ,2801/05 ,2800/05 ,2791/05 310/05 ,309/05		כב' השופט מאיר שנהב
29/06/2006		

התובע:**גיל סירני ואח'**

ע"י ב"כ עו"ד א. אליוב ואח'

נ ג ד

הנתבעים:**1. חברת השטיח המעופף בע"מ****2. קליק טראוול (נמחקה – פס"ד מיום 5.4.06)****3. רוני גירון (נמחק – פס"ד מיום 5.4.06)**

ע"י ב"כ עו"ד ב. שולמן ואח'

פסק דין

(נתבעת מס' 1)

.1

התביעה:

לפניי 14 תביעות של תובעים ומשפחותיהם, שהוגשו בנפרד בסדר דין מהיר. הדיון בכל התביעות אוחד, תוך הסכמה כי ההכרעה בכל התביעות תעשה בהסתמך על כתבי הטענות על נספחיהם, תצהיר עדות נוסף מטעם נתבעת מס' 1 והגשת סיכומים בכתב, תוך הסכמה באשר למחיקת נתבעות 2-3 מכתב התביעה (ראה פס"ד מיום 5.4.06).

.2

רקע עובדתי:

הרקע העובדתי שביסוד כל התביעות זהה, ברובו מוסכם ואלה עיקריו:

א. במהלך יולי 2005 רכשו התובעים מאת נתבעת מס' 1 (להלן: "הנתבעת"), באמצעות שלוחיה, חבילת נופש שכללה הטסתם ביום 9.8.05 מישראל לאנטליה שבתורכיה, ארוח במשך שבעה לילות במלון קלאב סלימה (בחלקה הדרומי של תורכיה בין העיירה אלניה לקמר), והשבתם לישראל, כולל העברות ומיסי נמל.

ב. כל תובע חתם על טופס לאישור ההזמנה בו פורטו תנאי ההתקשרות ואף שילם את מלוא הסכום שנדרש בגין הנופש.

ג. ביום 8.8.05, בשעה 12:00 סמוך למועד היציאה פורסמה אזהרת המטה ללוחמה בטרור ומשרד החוץ הישראלי שקראו לאזרחי ישראל להמנע מנסיעה לדרום תורכיה.

ד. באזהרה שפורסמה נאמר כהאי לי שנא:

"לאור חשיפת איומי טרור קונקרטיים חמורים באתרי חוף בתורכיה, מפרסם בזאת המטה ללוחמה בטרור אזהרת מסע זמנית, העשויה להיות קצוות טווח, עד להסרת איומים אלו. עד אז ממליץ המטה ללוחמה בטרור לכל אזרחי ישראל להימנע מלבקר, או לשהות בכל רצועת החוף בדרום תורכיה בקטע שבין אלניה במזרח ועד לקמר במערב. כמו כן ממשיכה להתקיים המלצת המטה ללוחמה בטרור להמנע משהייה בקרבת גבולות תורכיה עם איראן ועם עיראק, וכן לקיים ערנות גבוהה ושמירה על כללי ההתנהגות המומלצים בעת שהות ברחבי תורכיה.

משרד החוץ מבקש, עם זאת, להדגיש כי ההחלטה אם לבקר באזורים הנזכרים לעיל, ו/או לשהות בהם נתונה לשיקול דעתו של כל אדם ואדם והיא על אחריותו הבלעדית. משרד החוץ מבקש להבהיר בהקשר זה כי מבחינת הדין הישראלי, לא קיים איסור לבקר במקומות המצויינים לעיל ו/או להשהות בהם".

ה. אין חולק כי האזהרה התייחסה לקטע החוף הדרומי של תורכיה בו שוכן גם קלאב סלימה, אליו היו אמורים היו התובעים להגיע.

ו. אין גם חולק כי התנועה האווירית בין ישראל ותורכיה לא הופסקה, כי הודעת הרגעה פורסמה ביום 12.8.05 בה נמסר כי רמת האיום במרחב התורכי האמור פחתה אך ההמלצה להמנע מביקור במקום נותרה והומרה בהמלצה להעדיף אתרי תיירות חלופיים או לחלופין לנהוג בזהירות.

ז. אין גם חולק כי האזהרה בוטלה סופית רק ביום 31.8.05.

ח. בעקבות פרסום האזהרה וחששם של התובעים לבטחונם, יצרו נציגיהם קשר עם גורמים מוסמכים של הנתבעת בנסיון להגיע להסכמה באשר לביטול העיסקה, קבלת כספים חזרה ולחילופין להמיר את הנופש באתר חלופי (כולל בישראל), נסיונות שכשלו ולא הניבו פרי.

ט. בסופו של דבר ובהגיע מועד היציאה, המטוס שנשכר להטסת התובעים המתין בשדה התעופה בנתב"ג להגעת קבוצת התובעים, לתובעים הודע כי עליהם להגיע לטיסה זו אך הם נמנעו מלעשות כן.

3. המחלוקת:

עיקר המחלוקת בכל התובענות שלפניי הינה משפטית ומתמקדת בשאלת זכאות התובעים לביטול העיסקה ולהשבת הכספים ששילמו בגינה.

א. התובעים:

התובעים טענו כי על הנתבעת להשיב להם את מלוא כספם שכן לטענתם ביטלו את ההסכם כדין, כיוון שנכלל בו תנאי מכללא, לפיו חבילת הנופש נרכשה בכפוף לאי חשיפתם לאיומי טרור. לחילופין טענו התובעים כי על המקרה חלים דיני הסיכול החוזיים כקבוע בסעיף 18 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א – 1970.

לטענת התובעים היה על הנתבעת בנסיבות העניין למצוא יעד חלופי, לבטל את הזמנת חדרי המלון והחבילה מול ספקיה בתורכיה ולהשיב את מלוא כספם של

התובעים אותם קיבלו מבלי שסיפקו מאומה בתמורתם.

ב. הנתבעת:

הנתבעת טענה כי עסקינן בהתקשרות חוזית שתנאיה פורטו בכתב, ובה התחייבה לספק לתובעים הטסה ונופש בתמורה לסכום ששלמו. על פי טענתה התנאים לביטול העיסקה פורטו בכתב והיו ידועים לתובעים ועפ"י המוסכם לתובעים אין זכות לבטל את העיסקה בהתראה כה קצרה. לחילופין טענה הנתבעת כי כבר שילמה לספקי הטיסות והנופש את עלויות השירות גם אם לא נוצלו ע"י התובעים ולפיכך גם אם יקבע כי ההסכם בוטל כדין עקב סיכולו לתובעים לא מגיע דבר ולחילופי חילופין כי רווחיה הגלומים מעיסקה זו נמוכים למדי ומגיעים כדי 3.9% ממחזור העיסקה, כך שניתן לחייבה בסכום מזערי בלבד.

4. הכרעה:

לאחר עיון בתיעוד שלפניי ובסיכומי בעלי הדין, שוכנעתי לדחות את כל התביעות ללא צו להוצאות ותוך פטור מתשלום יתרת אגרה ואלה טעמי בקצרה:

א. אין ולא יכול להיות חולק כי עסקינן בהתקשרות חוזית בין בעלי הדין שתניותיה גובשו והועלו על הכתב "בטופס לאישור פרטי ההזמנה" (ראה נספח א' לכתב ההגנה).

ב. אין גם מחלוקת, כי בהסכם לא ניתנה לתובעים זכות לבטל את העיסקה וההתקשרות, בהתראה קצרת מועד סמוך למועד הטיסה, נהפוך הוא האפשרויות לבטל את העיסקה, הוסדרו וסוכמו בין בעלי הדין בהסכם שבכתב, בו נקבע כי לא ניתן לבטל את העיסקה במועד מהיום השביעי קודם למועד הטיסה.

ג. למרבה הצער, איומי טרור, פיגועי טרור והתראות מפניהם הפכו לחלק שגרתי מהאווירה העולמית והישראלית והם מלווים את חיי האנושות בשנים האחרונות, ניתן להתעלם מהם וקשה להניח שאינם נלקחים בחשבון בתחומי החיים השונים בענפי המסחר, השירותים והתיירות.

ד. האזהרה שפורסמה ע"י המטה ללוחמה בטרור ביום 8.8.05 אכן חמורה למדי, אך בה כשלעצמה, אין כדי לשמש עילה המוכרת ע"י הדין לביטול התקשרות חוזית תקפה, מקום שהצדדים להתקשרות לא דאגו לכלול בהסכם תניה מיוחדת בעניין זה.

ה. במקרה זה, האזהרה והתראה על הסיכון הבטחוני לא לוותה בהוראה שלטונית ישראלית מוסמכת על ביטול טיסות יוצאות לתורכיה או מניעת כניסה למרחב התורכי ע"י השלטונות התורכיים ובסופו של דבר נותרה בגדר המלצה לשיקול דעתם של אזרחי ישראל והדבר צויין בפרסומי המטה ללוחמה בטרור.

ו. כאן המקום לציין כי האזהרה על כל חומרתה ופרוטה לא התייחסה ספציפית לקלאב סלימה אליו יועדו התובעים אלא כללית לרצועת חוף הים בדרום תורכיה באורך נרחב למדי.

ז. הסכמים כידוע, יש לקיים וצד שאינו מקיים חיוביו על פי התחייבותו בהסכם, נוטל אחריות רבה ואמור לשאת בתוצאות החלטתו בכפוף לתנאי ההסכם ודיני החוזים.

ח. בנסיבות המקרה לא שוכנעתי לקבל את טענת התובעים כי יש לחרוג ממסגרת

החוזה הכתוב וסביבתו החוזית תוך "תיקון" החוזה רטרואקטיבית והשתלת תניה חדשה בו, לפיה רשאים התובעים לבטלו גם בהתראה של יום או שעה לפני מועד מימוש בשל התראה על פיגוע טרור או סיכון לפיגוע כזה ולפיכך אין מנוס אלא לבחון את פעולת התובעים עפ"י ההסכם שנכרת ולאור דיני החוזים.

ט. כיוון שלא מצאתי בהסכם שנכרת תניה שאיפשרה לתובעים לבטלו במועד בו בוטל, וכיוון שלא נטענה טענה אחרת באשר לטעות או הטעיה וכדו', לתובעים עילת ביטול אחת אפשרית הנסמכת על סעיף 18 לחוק החוזים (תרופות) באשר לסיכול החוזה.

י. לאחר שבחנתי את עובדות המקרה ונתוניו לאור יסודות סעיף 18 (א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א – 1970, נוכחתי כי התובעים לא יכולים להוושע מסעיף זה.

אין חולק כי שלושת התנאים המנויים בסעיף 18 (א) הינם תנאים מצטברים ורק בהתמלאות שלושתם יחד ניתן לקבוע כי החוזה "סוכל" והצדדים לא פטורים מקיומו ומתביעות בגין הפרתו ועולה כי במקרה שלפניי ניתן היה לקיים את החוזה כלשונו.

הנתבעת מילאה את מלוא חיוביה על פי ההסכם, העמידה לרשות התובעים את המטוס להטסתם ליעדם והודיעה להם מפורשות כי עליהם להגיע לטיסה. אין חולק כי ניתן היה להפעיל את הטיסה ולשגרה ליעדה כמו גם לאפשר נחיתת המטוס בתורכיה וכיוון שגבולות ישראל ותורכיה נותרו פתוחים, שבנסיבות המקרה לא התרחשו נסיבות "המסכלות" את קיום החוזה.

יא. לנוכח מסקנתי דלעיל, על התובעים שהחליטו להפר את ההסכם ולא להגיע לטיסה לשאת בתוצאת החלטתם והנתבעת פטורה מהשבת סכום כלשהו ששולם לה, שמרביתו שולם לספקי השירות שהוזמן על ידה.

5. **סוף דבר:** לנוכח מסקנתי דלעיל, הנני דוחה את כל תביעות התובעים, בנסיבות המקרה ולנוכח ההליך השיפוטי הקצר ללא צו להוצאות ופטור מתשלום יתרת אגרה.

המזכירות תמציא לב"כ הצדדים העתק מפסה"ד בדואר.

ניתן היום ב' בתמוז, תשס"ו (28 ביוני 2006) בהעדר הצדדים

שנהב מאיר, שופט

סגן נשיא

קלדנית: דורית ר.